

עגונות מלחמה

הנסים הגלויים ממלחמת יוה"כ בשנת תשל"ד

א. "חשון תשל"ד. מו"ר (שליט"א) זצוק"ל אמר לי את הנס הגדול שהי' לנו, שהמצרים כשנכנסו ביוה"כ בשנת תשל"ד יכלו להגיע בנקל עד באר שבע, רק לאחר כמה ק"מ נעצרו כדי לחוג חגא ועשו חינגא במשך כיום ובינתיים הגיעו הישראלים להלחם בהם. עתה נשברה קצת גאוותם של המנהיגים של המדינה לאחר שראו את הנסים הגלויים שהתרחשו.

—

מו"ר מונע ממני מלהשתתף בהתרת עגונות במלחמה

ב. מלחמה תשל"ד. למחרת יוה"כ ספרתי למו"ר שבמלחמת ששת הימים (תשכ"ז) דברו אתי בנוגע לזהוי חללים בנוגע לעגונות, ואז הייתי ראש ישיבה בישיבת קרטשניף ולא הלכתי, ושאלתי את מו"ר בנוגע למלחמה הנוכחית ואמר לי מו"ר לא ללכת שגורן ילך, ואמר לי אם יקראוך תגיד להם שאינך שומע היטב, וכן יש לך אולקוס ואשתך חולה וזה לא לפי כחך ולא תלך, כשהערתי למו"ר שיש גם אחריות בנוגע לזהוים כי במלחמה הקודמת היו מקרים שטעו בכמה חללים ע"י כך שהם שאלו את חולצותיהם של חבריהם ולבשום וחשבו המזהים שאלה הם ע"כ שמצאו את פנקסי חבריהם אצלם, ולא ענה מו"ר ע"ז ולא הגיב ע"ז כלום.

בענין העגונות מהמלחמה בשנת תשל"ד

ג. מוצש"ק וישב תשל"ד, בנוגע לעגונות המלחמה (שהיתה אז בין היהודים לערבים), עוררתי הדבר אצל מו"ר (שליט"א) זצוק"ל והראיתי לו המודעה בעיתון "המודיע" מכ"ו מר חשון תשל"ד שועדת החוץ והבטחון אישרה שניתן יהי' להוציא תעודות פטירה לגבי חיילים שמקום קבורתם לא נודע. וכן ספרתי למו"ר הידיעה שהיתה בעיתון "ג'רוזלם פוסט" בעש"ק וישב (שמעתי מר"מ שטרנבוך) שהרבנות הראשית של גורן (כי ר' עובדי' מסוכסך ולא משתתף) הקימה ועדת רבנים לעגונות, ושאלתי את מו"ר האם לדבר עם פירון (הוא היה אז הרב הצבאי הראשי) בענין זה, אמר לי מו"ר שהממשלה מעונינת להתיר והרבה לא יועיל מה שאדבר עם פירון אעפ"כ שאקבע אתו פגישה פנים אל פנים, ולשאלו על איזה סמך מוציאים תעודות פטירה כנ"ל, וכן לומר לו שיש עוררין בחוגי היהדות החרדית כאילו שלא מדקדקים ומתירים

עגונות בלי ראיות ברורות ובעיקר שחוששים כן שהתקלה תצא מגורן, ולהוסיף לו עוד פעם שיעשה הכל עם עובדי' יוסף ויצרף גם את גיסי הגרש"ז אויערבאך ואת הרב אלישיב, ועל הערתי שהרב שטרנבוך אומר שר' עובדי' מיקל גדול בעגונות כמו גורן, וההבדל שגורן בפרהסיא ור' עובדי' בצנעה אמר לי מו"ר אעפ"כ משום שעובדי' על כל פנים מסתמך על איזו תשובה אף שהיא מספר שלא מקובל ולא חשוב כגון איזה מחבר ממצרים וכדומה, מ"מ סומך על איזו תשובה, מה שא"כ גורן מתיר בלי כל אסמכתא לכן שיעשה על פי עובדי' לפחות.

ועל שאלתי אם אני אעזור לו כפי בקשתו ענה לי מו"ר האם יש לך כח ללמוד כל סימן י"ז.

ספרתי למו"ר (שליט"א) זצוק"ל שהרבנות מתירים בסיטונות עגונות ע"ס הגרי"א זצ"ל אבד"ק קאונע שכתב שלאחר שנה בצירוף תרי רובות אפשר להתיר, ותמיד מוצאים הרבנות תרי רובות ורגו וצעק מו"ר על צורת היתרים אלה.

כ"א כסלו נפגשתי עם פירון במטכ"ל הבטיח שתעודת הפטירה הוא החותם היחידי עלי' ובלי שר' עובדי' יוסף יעבור על כל התיק ואף תיק הנראה כפשוט לא יחתום, ועוד הבטיח לי במקרה שאחד יבקש את החומר משום שלא יסמוך עליהם וירצה שרב אחר יתיר יתן את החומר (פירון אמר לי שישנם 950 אלמנות ועגונות במלחמה זו). מסרתי את כל הנ"ל למו"ר והי' מרוצה מאד ועל מה שסיפרתי למו"ר שפירון אמר לי ההבדל בין ר' עובדי' ולבין גורן אף שגם ר' עובדי' מיקל, הוא בזה שר' עובדי' ניגש לענין ביר"ש, וע"ז ענה מו"ר כמו שאמר כנ"ל עובדי' לכל הפחות מבסס דבריו על איזה מחבר אף אם כזה שא"א לסמוך עליו מ"מ בלי שיהי' לו איזה ספר שמסייע לא יתיר ע"ד עצמו, ובתוך השיחה קראו מו"ר ר' עובדי' ולא כרגיל עובדי'.

מספר הנעדרים במלחמה וחומרת מצב העגונות

ד. י"ג שבט תשל"ד. כ"ק מרן (הכונה למו"ר) שליט"א. אנשי החברא קדישא הצבאית, היו אצלי השבוע פעמיים, בנוגע לחפושי הנעדרים לפי השערותם היו צריכים להיות 350 נעדרים בסביבות הארמי' השני', אולם נמצאו רק 18 שלדים וג"כ לא ברורים, גורן פרסם בינתיים בעתונות שנפגש עם גנרל מצרי והלה מסר לו שהנעדרים הנ"ל נקברו בסדר וליד כל אחד נקבר בקבוק עם מסמכיו, זהו שקר וכזב הוא הודיע כן כדי להתפרסם, וכן להעמיד בצל את הרבנות הצבאית כאילו שאינם מוצאים, ומטרתו כנראה שיאפשרו לו להתירם, הם חושבים כאילו שאני עוד בידי לעשות משהו, או לדבר עם ר' עובדי' יוסף.

מו"ר ענה לי שהשם ירחם ורגו ואמר שגורן יאמר את שם הגנרל וכן גורן בין כך יתיר כמו שהתיר את הממזרים ומה יועיל לדבר עם עובדי', ועוד עובדי' ג"כ מיקל רק נתלה באיזה אחרון.